

de store er industrier og bør derfor også være underlagt nogle af de samme principper og regler for deres forhold til samfundet som al anden industri, bl.a. også grønne regnskaber. Der er jeg helt med på at man kunne se på en nedre grænse.

Flere har været inde på, og ministeren var også inde på det, at det skulle være skrækkelig dyrt at lave det her. Hr. Touborg gennemgik ganske udmærket, at vi har disse oplysninger, og hr. Jens Kirk fastslog det samme. Vi har disse oplysninger. De allerfleste af dem er der, så det er ubegribeligt, at det skulle bliver så skrækkelig dyrt.

Hr. Lidegaard var inde på, – det synes jeg selvfølgelig at vi skal sikre – at det ikke skulle blive en fordobling af administrationen. Det kan tværtimod måske endda vise sig at føre til mindre administration. Det hænger sammen med det, som hr. Lidegaard også var inde på, nemlig den kommende vandmiljøplan III.

Hvis vi her begynder at arbejde med det, der kaldes balanceafgift eller input-output på bedriftsniveau og styrer det tab af kvælstof og fosfor, som er problemet med hensyn til forurening af naturen, så får vi her det instrument, som vi har brug for, og som samtidig kan medføre en voldsom forenkling af mange andre ting i landbruget. Som hr. Lidegaard var inde på, kan det være, at man kan slippe for en hel masse andre ting med markplaner og alt muligt andet, som man har en masse bureaukrati med i dag.

Så hvis vi får gjort det rigtigt i vandmiljøplan III, kan det blive et redskab for en forenkling af det administrative, både for den enkelte landmand og for myndighederne. Det vil i hvert fald være vores intention. Det vil jeg sige til hr. Lidegaard. Det er sigtet set ud fra vores synspunkt.

Det vil så til gengæld kræve, at der bliver en åbenhed fra regeringens og Dansk Folkepartis side med hensyn til at få en fornuftig vandmiljøplan III. Det er det, vi i øjeblikket deltager i drøftelser med miljøministeren og fødevarerministeren om. Vi har de bedste forhåbninger om, at der kan komme noget ud af dem.

Men jeg synes faktisk, at det her forslag – der synes jeg at hr. Lidegaard ser rigtigt – kan ses i sammenhæng med bestræbelserne på at få en god vandmiljøplan III. Det er i hvert fald vores tanke. Det var jo da også det, ministeren selv gav udtryk for til Ritzaus Bureau sidste år, hvor hun sagde, at hun var parat til at stille krav om grønne regnskaber i forbindelse med vandmiljøplan III, som skal forhandles på plads i år. Så jeg

håber, at hun vil genoptage den tankegang, men det må vi så tage op i forbindelse med vandmiljøplanerne.

Kl. 20.45

Der har så været en debat om, at det her skulle kunne føre til en masse angiveri og sådan noget. Det har ikke på nogen måde været tanken fra vores side. Jeg tror heller ikke, at det vil lægge op til det. Men det er jo industriproduktioner, det er store svinefarme. Jeg tror, det var hr. Sindal, der var inde på, at vi ikke lever i et Morten Korch-samfund mere.

Hvis det er de mindre bedrifter, har man jo et naboforhold, hvor man kan snakke om tingene. Hvis de allermindste ikke skal lave grønt regnskab, og det er jeg helt med på, og de lidt større laver grønt regnskab, så snakker man vel om tingene. Jeg tror ikke, at man ude på landet sådan går rundt og melder hinanden til politiet. Jeg mener, det er en noget overdreven frygt.

Men et grønt regnskab kan, hvis det ser rigtig skidt ud, hvis der er alt for meget gift og alt for meget kunstgødning, give anledning til en god snak, som så betyder, at den pågældende bedrift kan komme ind i en ordentlig gænge. Det tror jeg da vil blive resultatet.

Jeg er ikke så bange for, at det skal ende med en hel masse angiveri til myndighederne. Jeg er jyd, og det er i hvert fald ikke en jysk tradition, så jeg er slet ikke bange for, at det skal ske. Alle ved f.eks., hvor meget jeg betaler i husleje, men hvis det var sådan, jeg fiklede med det, tror jeg da ikke, at min nabo ville melde mig til politiet. Sådan er det ikke i Jylland, i hvert fald ikke der, hvor jeg bor. Så det behøver man ikke at være så bange for. Jeg tror, det kan give en god snak over gården.

Hvad de store produktioner angår, er det jo industrivirksomheder. Det er faktisk rimeligt, at de over for deres omgivelser aflægger regnskab for, hvad de går og laver, f.eks. hvor meget gift de bruger. Det synes jeg ærlig talt ikke at man kan blive så forskrækket over. Men åbenhed er ikke hr. Jens Kirks varemærke, når det gælder landbrugs spørgsmål, det må vi bare konstatere.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt spørge hr. Keld Albrechtsen: Hvis det nu viser sig, hvis man fik det her indført, at der stod, at en mand havde modtaget 68.000 kr. i landbrugsstøtte, hvor mange hektar har den mand så? Hvad kan man bruge det tal til? Hr.